

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstiones Canonicae De Decimis

Friderich, Melchior

Ingolstadii, 17010 [i.e. 1710]

Quæstio IV. Utrùm decimæ inferendæ sint in horreum vel cellam
decimatoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61677)

ter alios tradunt Covarr. *in reg. Possessor p. 2. §. 4. n. 6.* & Manz. *cent. decis. Palat. 9. 49.*

550 *lis, quæ modò dixi, ob stare videtur Jus Patrium cit. tit. 28. art. 1. postquam enim dictum fuerat, esse in arbitrio decimatoris decimas aut in agris aut in horreis exigere, additur, unangesehen/ ob ein anders bey demselben (Zehendt-Mann oder Bauren) zuvor im Brauch gewesen. Videtur igitur contraria consuetudo & præscriptio excludi, eaque non obstante integrum esse decimatori, hoc potius quàm alio mo-*

do decimas exigere. Verùm respondeo cum eodè Illustriss. Commentatore *cit. contr. 32. n. 6. & seqq.* non ibi rejici præscriptionem legitimè completam, aut consuetudinem legitimè præscriptam; sed solum illam, quæ vires ex diuturnitate temporis aliisque requisitis nondum obtinuit, & tantum consistit in nuda quadam observantia jus parti non tribuente, eò quòd hic vel ille certus modus observatus fuerit ex sola alterius partis conventia ac voluntaria permissione.

QUÆSTIO IV.

*Utrum Decimæ inferendæ sint in horreum vel cellam
Decimatoris?*

SUMMARIUM.

551. *Opinio asserentium.*

552. *Contrarium statuitur.*

553. 554. 555. *Solvuntur opposita.*

556. *Inferendæ sunt horreo decimatoris, si ita fert consuetudo.*

557. *Sine consensu decimatoris non potest colonus fructus nondum decimatos suo horreo recondere.*

551 **D**iversa hæc quæstio est ab ea, quam modò examinavi. Ibi enim quærebatur, liberumne sit Decimatori, in horreis colonorum, an in agris decimas petere: hinc verò, an si agris numerentur, sumptibus solventium in ejus horrea vel cellas inferendæ sint; aut si decimator eas percipiat in horreis debito-

rum, horum duntaxat sumptibus illuc portandæ sint. Inferendas esse decimatoris horreo sumptibus debitorum illimitatè tradunt Glos. *sa in can. Revertimini 65. 16. 9. 1. 7. In horrea, & in can. 1. 16. 9. 7. In horreum.* Panor. *in c. 5. h. t. referens Joan. Andr. ac alios, dicensque esse communem, Nicol. Everhard.*

hard. Sen. *consil.* 183. n. 6. And. Hispan. *h.t.* q. 14. n. 5. Carpz. *l. 1. Fur.* Saxon. *tit.* 9. *resp.* 92. n. 11. Hunn. *l. 2. Fur. can.* c. 6. n. 30. multique alij. Limitant Covarr. *l. c.* Guttier. *cit.* c. 21. n. 48. Moneta c. 6. q. 1. n. 1. ajuntque, comportandas esse in horrea decimatorum, ubi id fieri potest sine magno sumptu & labore debitorum. Ducuntur 1. quia juxta *cit. can.* 65. & *can.* 1. olim inferendæ erant decimæ in horreum Domini, juxta illud Malachix c. 3. *inserte omnem decimam in horreum, & sit tibus in domo mea.* 2. debitor tenetur deferre rem ad domum creditoris, præsertim si sit de eadem civitate. Bartol. *in l. Item illa. ff. de constit. pecun.* n. 14. & *l. 4. ff. de eo, quod cert. loc.* 3. decimator assimilatur percipienti annum canonem ab emphyteuta: at hic juxta Jason. tenetur suis sumptibus afferre canonem ad ædes domini.

552 Assert. I. Qui debet decimas, de Jure scripto non tenetur suis sumptibus ad eas horreo decimatoris inferendas, sed satisfacit, si eas in campo separet. Ita post Abulenf. *in c.* 23. *Matth.* q. 206. Adrianum *quodlib.* 5. *art.* 1. §. 2. & Glossam *in c. 7. h. t. v. fructibus*, Suar. *c.* 37. n. 7. & apud hunc Rota Rom. Laym. *c.* 5. n. 2. Palao *tr.* 10. *disp. un. pun.* 8. n. 5. Wagnereck *ad c.* 7. *h. t. v. statim not.* 2. Schambogen *h. t.* n. 46. cum Bonacina ac alijs. Ratio ex una parte est: quia Jura nullibi hanc ob-

ligationem debitori decimarum imponunt; imò quando mentionem faciunt de decima non deductis expensis solvenda, solum afferunt, non esse deducendum semen, tributa, & sumptus in colendo fundo, ut diximus supra n. 532. non utique omisura sumptus in invehendis in horrea Parochi decimis, si etiam istos facere colonus teneatur: ex altera parte solum præcipiunt, ut decimæ ex fructibus solvantur; atqui solvit, qui eas in agris separat & decimatori relinquit. Accedit, quòd Ecclesia quoad decimas est instar fructuarij & pensionarij, uti cum alijs notant Laym. & Schambogen *l. c.* huic autem satisfit, si fructus solvantur ibi, ubi res frugifera sita est. Hinc nulla est distinctio facienda inter sumptus modicos & magnos, & inter horrea publica Ecclesiæ ac privata, ut faciunt Covarr. & Guttier. *l. c.* quia de nullo horum casuum aliquid Jura præcipiunt.

Ad *can.* 65. 16. q. 1. & *can.* 1. q. 7. 553
 3. ibi nihil aliud dici, quàm quod Malachix c. 3. hic autem nihil, nisi quod *Numer.* c. 18. v. 26. & 29. ac *Deuter.* c. 14. v. 22. præcipitur; at nihil ibi præcipitur de inferendis in horrea Levitarum ac Sacerdotum decimis, ut patebit legenti tam ipsos Scripturæ textus, quàm commentatores. Quin si præceptum inferendi datum fuisset Judæis, non sequeretur, illo ligari christianos, cum fuerit ceremoniale, ac

ut alia ceremonialia & judicialia, cum synagogo sepultum, nec ulli ab Ecclesia renovatum.

554 Quod secundo loco afferebatur de obligatione debitoris rem deferendi ad domum creditoris, universale non est, sed pro varietate contractus & debiti modò datur hæc obligatio deferendi, modò non, uti patet ex ijs, quæ tradunt Gabr. Vasq. *de Restitut. c. 9. dub. 2. n. 50.* Rebell. *l. 12. de Inst. q. 13. sect. 2. concl. 2.* Laym. *l. 3. tr. 2. c. 10. n. 5.* Molina *tr. 2. de Just. disp. 7 52. concl. 2.* Less. *l. 2. c. 15. n. 56.* qui, aliique conveniunt, census reales (quos inter numerantur decimæ) secluso speciali pacto aut præscriptione, non esse solvendos in loco, ubi est creditor, sed ubi census est constitutus, aut ubi res sita est, in qua obligatio est constituta, ut domus, ager &c. census verò personales ibi, ubi iustâ pactione constituti sunt; debita denique ex mutuo, empto &c. ubi pecunia vel merx accepta fuerat. Hinc mirum non est, debitam pecuniam ordinariè deferendam esse ad domum creditoris, quia ibi ordinariè mutua pecunia, aut merx sumitur, vel census constituitur. Quæ ratio, ut patet, non procedit in decimis, sed harum obligatio inhæret immediatè fructibus ac mediatè agris; unde illi satisfacit, si fiat solutio in agris, ubi fructus colliguntur.

555 Ad paritatem de Canone Emphyteutico &c. idcirco emphyteu-

tam obligari ad illum horreo domini inferendum, quia cum sæpe eanon sit modicus, parum comodi dominus haberet, si suis sumptibus illum ex agris sæpe multum distictis & diversorum emphyteutarum colligere teneretur, petiturque propterea minor canon, quia onus deferendi emphyteuta imponitur. Quæ rationes, uti patet, non procedunt de decimis.

Assert. II. Valet consuetudo, 556 estque observanda, sicubi datur, ut debitores decimas horreo decimatoris inferant. Ita post Panor. omnes. Ratio patet ex dictis à n. 260. Sufficere ad hanc consuetudinem inducendam decennium, rectè tradunt Suar. *l. 8. Palao cit. n. 5.* Less. *l. 2. c. 6. n. 46.* cum Boaac. ac alijs: quia hoc tempus ad stabilendam legem de re, quæ legibus non est prohibita, sufficit.

Assert. III. Non potest debitor 557 decimarum fructus indecimos horreo inferre, ignaro & non consentiente decimatore. Ita recepta à Doctoribus & praxi sententia, teste Suar. *l. c. n. 7.* sequiturque cum ex eo, quòd ab omnibus debet approbari, quod omnes tangit *reg. 26. in 6.* tum ex ipso jure decimandi, cum ad debitum ejus usum & securitatem spectet, ut collecti fructus non recondantur absque interventu decimatoris, utpote cui alias sæpe fraus fieret, & damnum. Si monitus nec per se nec per procuratorem decimationi assistat, fieri hæc

hæc potest ipso absente, & fructus decimati in agris relinqui, qui si postea vel coeli vel ferarum aut hominum injurijs damnum patiantur, id ipsi ferendum erit: nisi consuetudine alicubi receptum sit, ut in horreo colonorum decimentur, vel in granis solvantur, vel horreo decimatoris inferantur. Neque si in agris solvantur decimæ, colonus, postquam sua avexit, ad illarum custodiam tenetur, uti traditur in Statut. Bavar. tit. 28. art. 5. auf dem Feld ist der Zehendt Mann dem Zehendt Herrn sein Zehendt länger zuverwahren nit schuldig / dann so lang er sein eigen Traid einbringt. Nisi forte alicubi consuetudo ferat, ut colonus decimas etiam in agris separatas inferat horreo decimatoris: tunc enim obligatus videtur ad earum custodiam, donec horreo vel cellæ decimatoris illatæ fuerint. Additur cit.

art. 5. animalia ad pastum agris immittenda non esse, donec decimæ fuerint avectæ: dummodo decimator in avehendis moram non trahat. Nec in agris, ex quibus avectæ nondum fuere frumenta, spicilegium pauperibus concedendum esse. Doch soll man das Vieh nicht auf die Aecker treiben / bis daß der Zehendt eingebracht ist / er seye gleich an Garben / oder stehe noch auf der Wurzel / wie man dann an etlichen Orthen solchen stehen laßt / doch daß der Zehendt Herr nicht säumig seye. Man soll auch auf den Aeckeren nicht äheren / es seye dann zuvor das Getraid derselben Revier und Felds allbereit einkommen / id est, antequam decimæ avectæ fuerint. ut ibi n. 2. explicat Illust. D. Schmid. Quæ sapienter provisæ sunt, ne, quod aliàs fieri solet, vel rostris brutorum, vel manibus hominum præda fiant decimæ.

QUÆSTIO V.

Quomodo numeratio manipulorum ac mensurarum
facienda sit?

SUMMARIUM.

558. Status questionis proponitur.

559. Resolvitur ex Jure Bavarico.

560. Non potest decimator tantum exigere uno anno, quantum alio.

561. Nec anno sequenti continua-

re numerationem à manipulis residuis prioris anni.

562. Eam tamen continuare potest eodem anno ab uno agno in alium.

563. Et ab una specie frumenti ad aliam parum diversam.

KK 2 Quam.